

موسی بیکنیف

الْإِسْلَامُ لِكُلِّ إِنْسَانٍ
عِقِيلَةُ الْهَيْدَرِ لَرِسَمَةُ
بِرْ نَظَرٍ

ناشری:

شَرْقُ كِتابَجَنِانِی

اوْرَسْکی

اوْرَسْکی، «وقت» طَعَامَی

ТИПОГРАФІЯ ГАЗ. „ВАКТЪ“ ВЪ ОРЕНБУРГѢ.

1911.

موہبی نیگنیق

انسانلار عقیلک الھیلرینه برنظر

ناشری:

شرق کتابخانه سی

اورسکی.

1919

او رنبو رغدہ «وقت» مطبعاً

ТИП. ГАЗ „ВАКТЪ“ ВЪ ОРЕНБУРГѢ
1911

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

انسانلارڭ عقىيەتىنىڭ بىر نظر.

برحمت الله عاصىم بىتىنىڭ سىرىد اولنمىش بىرها نىڭلىرىم بىر علاوه صوپىتىنىڭدە.

در طويقت هر چە پىيش سالىك آيد خير اوست
بىر صراط مستقيم اى دل كسى گەراه نىمىست.

حافظ ارخصم خطا گفت نىكىرىيم بىر او
ور بحق گفت جلال باسخن حىت نىكىرىيم

غلام آن ڪلماتىم كە آتش انگىزىد
نە آپ سىرىد زىنه درسخن با آتش تىز.

گرچە منزل بىس خطر تا كىست و مقصىد ناپىدىن
ھېچ راهى نىست كە ڪانرا نىست پايان غم مخور.

شو كون روسييە مسلمانلار يىنىڭ: احوال مدنىيەسى:
درجهسىنە كۈرۈف ئىلە مەم اعتبار بىلەنچق مسئىلەلر - شىبهە
يۇق - مكتب مدرسه اصلاحلىرى، معارف يولىرى، اجتماعىي
ھەممىياسى حاللىرى، اقتصادى كەملەكلەر، ملى ادبىيات، ملى مطبوعات
ملى لىسان: يازىۋو قاعىدەللىرى كېنى مسئىلەلردر. شو مسئىلەلر
پىالىكىز روسييە مسلمانلارى: ايچۈن كەنە ذىگل، مەلکە ھەممىم

عالی اسلامیت ایچون ده غایت مهم مسئله‌لردر. هر کس بونی بیلور. بن ده شو حقیقتی آکلارم. لکن مهم مسئله‌لرلک اهمیتی، گمان ایدرم، دیگر مسئله‌لرلک هیچ برینی اهمیت درجه‌سندن عزل ایده‌منزه. اهمیت میداننده طارق یوقدر، بر مسئله‌ها هم ایسه او بینی لا اقل مهم اولا بیلور. بُر ملتک حاجتلری، قصو، لری نه قدر کوب اولور ایسه، او ملت ایچون مهم مسئله‌لرده او قدر کوب اولور. «شو مهم مسئله وار ایکن، براق او مسئله‌بی!» ذیمک، بنم فکر مچه، او قدر موافق بر ارشاد اولاماز. مهم مسئله‌لرلک بُریله زید، بُریله بکر، دیگر بُریله دها دیگر بُر آدم اشتغال ایسو ایسه، احتمال، دها گوزل اولور. بُر وردلک حیاتنده اوفردلک احوال روحیه‌سی الک هم الک جنی روللری اوینار ایسه، البته، ملتک حیاتنده عموماً احوال مدنیه‌سته او ملتک احوال روحیه‌سی دها زیاده مهم روللری اوینار. گمان ایدرم: ملتلرلک افکار ایهانیه‌سی تاریخ انسانیت ده غایت بیوک اثرلر برآمده‌شدر: خرافات اعتمادیه مدنیت حرکتلر ینه غایت بیوک سکته‌لر ویرمه مش میدر؟ دیانت ایله مدنیت آزادن، او قدر اوردن مدتلر دوام. ایده کلمش محابه‌لر هپ افکار ایهانیه ثمره‌سی دگل میدر؟ ملتلرلک بُرینی دیگرینه اوت ایله صو کمی دشمن اوین شی - ایمان اسمیله کوئی مردنه طامور لاشه‌ش نهاده دگل میدر؟ انسانی خیر اشله‌ده شرل‌ده سوق ایدن هم‌ده خیردن ده.

شروع ده متع ايدن عقیده سی د گل میدير ؟

عقیده لر شو نقطه دن نظر مجهتيله بن عقيدة اسلاميه يه
اهتمام ايتهمش ايسم، ديجرلر سياسى اجتماعى ملي مسئله چرله
اشغال ايداره ايكن، بن علمى اعتقادى بر مسئله تفصيلاتيله
مغراشور ايسم، گمان اي درم، بنم سعيم عبث او هماز
ملتمزك ترقیات سکته ويره بيلور درجه ده ضرده ويرمز
بلکه عموم عالم انسانيته حسن نظری اشتمال جهتندن
احتمال ملتمزه بیوك فاعده لر ويرور

درست، «نجات عموميه» مسئله سی «او ساف عينمي
زاده می؟» «علت احتياج امكانى حل وئمى؟» کبى حيات ده
اهميتي يوق - يا خود «على مى افضل عمه نهی؟» کبى حيات
انسانيه ضرری وار مسئله اولسنه ايدى، او وقت بن
«وايلا! باغير از لر لر فريادلر ينه - «دها مهم مسئله لر
واردر! براق او مسئله کى!» کبى سوز لرله تک بير فنيسه سی
صاتار مرشد لر لر ارشادر ينه يا ايشه او زينك ير ايکي
مقاله سنده اهميتك وير و بده، ملتى حس تميزدن تمامًا عاري
گمان ايدنلر لر تنبيله رينه، ياخود «اسلام هر شيدن عاليه
فقط اهل اسلام هر شيدن ب... (دوندر) کبى سوز لره جسيارت
ايدر اديبلر لر صد البر ينه قولاق ويرور ايدم.

لكن بيلورم: نجات عموميه مسئله سی عالم اسلاميت
اچون حيات نقطه سندن بر قدر اهميتي وار مسئله لر ندره
او مسئله يي شمبه ايده آتیق، لشي قويه و غبيه باشلامق

دیگل، بلکه اشی اک باشندن اک اساسندن باشلامق اوور.
انساناڭ حسنى عرکتى قلبىيە دماغىيەدر، انسانىيە ئظرمى ده
عقىدە ايمانىيەسىلەدر، اوپىلە ايسە، هەمە عالم انسانىيە گۈزىل
بر نظرى، استقبال جەتنىدە گۈزىل بىن اميدى وېرىھ بىلۈچ
بىن مسئىلە هېچ بىن صورتىھ ضرر وېرەمن، او مسئىلەناتق وقتى
ھمان كەمەمش دىمك تىدىرى دە بتىھ اعتبار لازىم بىر تىدىرى
اولاماز.

ایندى كەمە يىك انسانلىڭ عقىب الھىدلىرى يىنە نظر مسئىلەسىدە:
انساناڭ ھر حالى - سنت الھىھ حكمىلە - ابتدا دانە
(اوراق) حالتى بولۇنوب، صوڭوھ ياواش ياواش كمالانە
ايروشۇ، ھر حالتى بى طفولييت دۇرى، بىرده كمال دورى
دارد. ايکى آرادە، يالىڭىز بىن الله بىلۈر، نە قدر تحوالات
وجودە كۈور، نە قدر عصرلىر اوزار.

ھەر حال اوپىلە اوپور ايسە، انسانىڭ عقللىدە «اھىدا»
حالى دە، يىعنى افكار علمىيەسىدە ھەممە عقىدە الھىھ سىڭ حقيقىتە
و صول حالى دە بتىھ اوپىلە اوپور. انسان عقىدە الھىھ سىڭ
درر طفولييت دەن دور حقيقىتە طوغرى حركتى ايدىر ايكن،
الله بىلۈر، نە قدر و نصل اعتقادلىرى كچۈركىدىر! لىكىن
انساناڭ او حركتىلىرى، غایت آفرىيئىلە او تىدىملرى ھە
حال دە ھراط مستقىم او زىرنىدە طوغرى ھەممە صحىح بىن حوقىت
اوپور: بىن فردىڭ عقللىيەسىلەك حالتىن حكىملىك كمالانە نىصل
استقامىت لازىز، نىنە عرکتى ايدىر ايسە، تمام انسانىيە ئىلى دە

طفولیت عقیده سندن حقیقت عقیده سنه او بله استقامت او زمزمه
حرکت هم تقدم ایلار

شو سنت الهیه بی فرآن کز یه ک متعدد ایتلری ده تایید
ایلار :

۱) هود سوره سنده (۵۶) نجی آیت کریمه ده فرآن
کریم دیمشق «ان توکلت علی الله ربی و ربکم، ما من
دابة الا هو آخذ بناصیتها، ان ربی علی صراط مستقیم».

شو آیت کریمه حکمنه، شبهه یوق، هر بر انسان
داخلدر . هر بر انسان ک ناصیه سی صراط مستقیم ده اولان
مولی سند ک قبضه اقتدارنده اولور ایسه، بالضروره هر بر

انسان صراط مستقیم ده اولور . یعنی عقیده دور طفولیت دن
دور حقیقته حرکت ایدر ایکن هر بر انسان طوغری یولعن
کیدر . اول یول حکمت الهیه اقتضاسیله انسان لر طبیعتی

ندر یجی صورت ده حرکت ایتمک ایچون زشم او لته پنیر .
بناء علیه دُور طفولیت ایله دور حقیقت آراینده وار
اعتقاد لر ک هیچ بر بله انسان موآخذه قیلندمامق لازمر .

۲) «لیس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا
على المريض بحرج» بنور سوره سیله قتع سوره سنده شو
آیت کریمه نازل اولوب، مونی من حیث المعنی تایید ایدر
آنکه فرآن حکریمه بر قاج سوره ده نازن اولمشدو
انسان لر ک حالله فرآن کریم ک عرفنه کوره، ملاحظه ده یک
«حرج» لک معنی اسی و نه در؟

صوقوراچ آقصاچلخ خشته لک کبی اعذار بدنیه حسیله
 مسجده وارمچ چهاده کتمک، کبی آسار اسلر، «حرج»
 اولور ملاحظه نیله شرع شریف اث مسامحه سنه بناء، انسانلاردن
 ساقط اولور ایسه، حقائیق اهتدای کبی انسانیت غقلنے نستلمو
 خذیلت آغیر اسلر البتہ بلا شبھه نظر شریعت ده حرج اعتبار
 قیلنوب، عقیده الهیه بابنده همه قصورلار شرع شریف اث
 مسامحه سیله عفو قیلنور. اصول دین فروع دین ایله بر
 حکم ده اوئوب، فروع فقهیه ده شرع شریف طرفندن بدل
 اولنمش اقرار علی طریق الاولویه اصول دین دهه ثابت
 اولور: شو معنی ایله هر بر عقیده الهیه حقیقی فروع
 فقهیه حقیقی کبی لازم اویوب کلور. زیرا بندەدن خفیف
 بر عذر جودیله خفیف بر تکلیف ساقط اولور ایسه،
 بیوک بر عذرگ و جودیله دها بیوک بر تکلیف سقوطی البتہ
 حکمت انتضاسیدر. اوفاق عذرلار ایله اوفاق شیلری اسقاط
 ایدن شریعت، بیوک عذرلار ایله بیوک هم آغیر شیلری
 اسقاط ایتمزسە، او تقدیردە شرع شریف اهمیتی فالماز،
 وضع شریعت ده بخایت بیوک بر مناسبت سرلک بوز کوسقرور.
 دنیاده انسان ایچرۇن تغير کبی بیوک بول حرج اولماز.
 حقائیقی طلب بولنده عقل انسان ایچون تغير کبی هر وقت
 واقع اولور بر حالتده بولنماز. تغير عقلیه انسان ایچرۇن
 الڭ آغىر هم ده الڭ چوق واقع اولور الڭ بیوک بول حرج در.
 بونك اور رینه انسانڭ عقلنە بیارى اولور افتلر

بلیمه لور، وجودینه طاری اولور آفتلردن دها ز باده در، دها
دواعلی هر. انسانیت وجودی انسانیت عقلینین دها ز باده
سرعتله کمالنه واصل اولور. اما کمالنه واصل اویمامق بلیمه شی
انسانیت عقلنه غایت کثرتله عارض اولور.

بناء عليه؛ آفصالق کبی آفتلر تکالیف شرعیه سقوطنه
سبب قیلنمش ایسه، «کمالنه واصل اویمامق» کبی طبیعی
همده ائمی بر آفت عقلیه «اهندا ایده مه مک» — «منجیر
اولوب قالمق» کبی لاث عمومی بر حر جک سقوطنه البته نظر
شروعتده بیوک بر سبب اولور.

نتیجه ده: حقائیه اهندایولنده حوكت ایدر. ایکن
انسانیت عقلی ناقص یا خلاف واقع اعنه اراده بولنور ایسه،
بونک ایجون انسان عند الله موآذن اولماز. شو مسئله ده
عالی انسانیت بر انسان کبیدر. عالم انسانیت ده ظاهر
اولمش ملیتلر دیانتلر — نظر ایدر ایکن انسانیت عقلیندن
کلوب کنمیش اعتقادلر کبیدر. نظر یولنده بر انسانیت
قصورلری، شبهه یوق، معفو در. انسانیت عالمنده ظاهر
اولمش دیانتلر لکده عقیده الهیه قصورلری البته بوگا کوهره
معفو اولور.

بن عالم انسانیت ده کلوب کنمیش یاخود شو کونه فدر
قالمش. ملتلره اجمال کوز یله نظر ایدر ایسه هم، فکرمه هو
دوعیده «کان الداس امتہ واحدة. فبعث اللہ النبیین مبینین
و مندرین، و انزل بهم السکتات بالحق لیخکم نبین الناس

فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ . وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ الَّذِينَ اوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ بِغِيَّا بَيْنَهُمْ . فَهُوَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لَهُ اخْتَلَفُوا
 فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِمَا ذَهَبُوا إِلَيْهِ . وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ »
 (البقرة: ٢١٣) آیت کریمہ سی خطور ایدر . کیدرم، تفسیر لورج
 ، آفتار ورم، قناعت ویره بیله جک بر علمی بیان هیچ بزندگ
 بولامام . تحریر بله سی قلبمی ده عقلمی ده استیلا ایدر . اوفاق
 شیله قناعت ایدوب، بولیله بیوک بر آیت کریمہ تفسیر ینه
 جسارت ایدر اهل کلامک حالنه تعجبم ز یاده اولور . تازیخ
 انسانیت، اثاراتیخ ادیان ایله گنه تفسیر فیله بیلور بر آیتی
 بالکثر وجوه لفظیه ایله شرح ایدر اهل تفسیر لک سوزلر ینی
 بالضروره غایت ټوئیق صایار اولورم .

سو حالت تأثیر یله، هم ده تفسیر لری آفتار مدق دن
 گهش تعجلوی ملاللری ازاله ایتمک امیدیل، توجیه ایدرم
 کوئی می عرض اجابت اولان سمایه، طوتونورم ملاحظه

ایتمیه :

«همه انسانلر بر امت ایدنی .» سورینک معناسی نه در ؟
 «آز غنیق ایمان سرزاق خصوصنده بر امت ایدیلر»
 معناستنده اولاماز؛ زیرا انسانلر لکه لکه اولیکی آنالری آدم
 بیوک بر نبی اولوب بالا لر ینه لکه انتدا بر حق دینی تعلیم
 ایتمش ایدنک .

«ایمان، اهتدیا خصوصنده بر امت ایدیلر» معناستنده
 اولاماز، زیرا اهتدیا بولته اولمش اندھانلره نبیلر کوندو مرمه

بر. داعى يوقدز. فى الاصل مهندى. اولمش انسانلره فېرى كوتىدروپ اخلاق بلىمسي چىقىارمىق ده البغه حكمةت الهىيە يە او قدر موافق دىگلر.

«حق ده اخلاق ايتدىلر» سوزىنىڭ معناسى نەدر؟ اخلاق ايدىر ايكن حق مىدان ده وار ايدىمى؟ اولمش ايسە، او حق نەمدن عبارت ايدى؟ تبىلدەن قبل او حقيقى انسانلره كيم تعلمىم ايتدى؟ تعلمىم ايدىن بولىمش ايسە، ياخود او حقيقى انسانلر او زلرى بولمىشلىرى ايسە، نبىلەر احتياج قالورىل؟ «بينات قيامى صوڭىدە انسانلر» «بغى» «ايتمىشلى» سوزىنىڭ معناسى نەدر؟

بعى ايتىك نەدن كىدى، كىم دن اولدى؟ تبىلدەن قبل، بىغى اولما يوب، تبىلەرك ورودى صوڭىدە عالم انسانىت ده بىغى حاصل اولمش ايسە، او تقدىر دە پىكىمت الهىيە اقتضا سىڭ تماماما عكىسى، ارادە الهىيە خلافىنە لولارق، واقع اولمش اولما يورمى؟

«ايمان ايدىلر ئىللە هدايت ايتدى» سوزىنىڭ معناسى تىدرى.

ايمان بىركەسىلە حاصل اولاچق حقيقةت نىصل شىدلر؟ شو يولە سئىللە ساعتلەر چە بنى مشغۇل ايدۇ: جوابلىرىنىڭ تفسىرلىرى دە بولىنماق جەھتى بنى دىگر بوللەر سىراق ايدىر. كىدرىم، او جوابلىرى قرآن بىرىيەت او زىنەن ئابى ايدىرمى.

افتدارم قدر جوابلر بولورم؛ شاذ اولورم؛ فوق العاده
ممنونيتم بکا بىن، قدر جسارت ويرورى بولنمش جوابلردى
هم ده خصوصى فکرلارمى عرض ايىرم دىگرلاره، رغبت ايىن
محترم ذات مطالعه ايىر، مدرسە طلبەلرى فرآن كرىم
مطالعەسىنە عادت ايىر، بزم الڭ مەم مطلبىزدە طلبەلرڭ
اللى يىنه فرآن كرىمى ويروب، طلبەلرى شبورخ و حوالشى
قاراڭلىق لارنىن خلاص ايتىمكدر.

٣) هر بىر عقيدة الھيئه حقىقىنە بىن اوچنجى دليلم نبى
محترم ابرىھيم عليه السلام حضرتلرى يىنڭ الانعام سورە سندە
(75) دن (79) دن قىرو بش آيت كرىمەدە ذكر اولنمش
قصەلىرىدر.

شلو بشىن :

«وكذلك نرى إبراهيم ملكوت السماوات والارض
وليكثرون من المؤمنين» (75)
«فلما جن عليه الليل رأى كوكباً قال هذا ربى. فلما
أفل قال لا أحب الأفلين .» (76)
«فلما رأى القمر بازغاً قال هذا ربى . فلما أفل قال لئن
لم يهدنى ربى لا يكونن مِنَ الْفَوْمِ الْأَضَالِلِينَ .» (77)
«فلما رأى الشمس بازحة قال هذا ربى هذا أكبر.
فاما أفلت قال يا قوم انى بىرى مما تشركون .» (78)
ان وجهت وجهى للذى فطرنى السماوات والارض
وما انا من المشركون .» (79)

۱۷
اولنگی . آپت کریمہ ده الله رب العالمین حضرتلوی
ذیمہش نه «کوکارک آیتلر پنی بن ابراهیم کوستردک ، کور -
وسون ده یقین حاصل ایتسوئ ایپوون ». .

الله جل جلاله حضرتلوی آیتلر کوسترمش ، ابراهیم
علیہ السلام او آیقلری کورمش . کوکارک یرلرک آیتلر پنی
کوردکدن صویلک ، قرآن کریم بیاننہ کوره ، ابراهیم علیہ
السلام علی التدریج اوچ حالی کچھمش ده ، عاقبت ، عقیدہ
الهیه ناٹ کمالی اولان دور تنجی حالہ کامش . برنجی حال :
یولدوزلردن برینی ، تون فارا کلغمدنہ کورمش ! « شودر
بنم ربم ! » دیمہش . ایکنچی حال : نوری زیاده لک قمری
کورمش ده « شودر بنم ربم ! » دیمہش

شو ایکنچی حالک بیاننہ ملاعظہ قبیله چق بیکی شیخی
واردر : ۱) فرآن کریم شو حالی بیان ایدر ایکن « فلما
چن علیه اللیل » کبی فارا کلک زماننہ دلات اپدیو بر
جملے بی ذکر ایتمہ مش . نیچون ؟ - بنم گمانم چه او ایکنچی
حال ده عقلک فارا کلغلق دن بر قدر نجاتنہ اشاره ایچون .
۲) فرآن کریم « فلما افل قال ائن لم یهدنی ربی لا کونی
من القوم الضالین » جملہ بلیغہ سیل ایکنچی حال ده عقل
ابراهیم ده طلبک ، نشاطک زیاده لنمش ایڈیگنہ ارشاد ایتمشلر .
یعنی جهل فارا کلغمدن برقدر نجات بولمش عقلک ، حقیقتی
طیب یولنده نشاطی رغبتی دها زیاده اولور .

اوچنچی حال : دها بیوک دها زیاده نوری فویاشنی

کورمشد، «یوق! بنم ریم شودر؛ اولگی بیکی سی دگلدر. شو - دها بیولک دگلمی؟» دیمش. دور تنجی حال: ابراهیه‌ث عقلی اوچنجی درجه دنده یوفاری چیغوب، «انی وجهت وجهی للذی فطر السماوات الارض!» دیمش ده عقیده الهیه‌ناث الله کماله واصل اوپش. ابراهیم عليه السلام صبی لک حالت‌دن نبوت حالت‌کلنچه او اوچحالی کچوب عقیده الهیه کمالی اولان دور تنجی حاله کلمش ایسه، انسانیت‌ده وحشیت حالت‌دن الله عالی ایمان سماوی حالت‌کلنچه کچمش اعتقاد‌لری علی طریق الاولویه ابراهیه‌ث حالی کبی اولور. زیرا الله بیولک بو نبی حقنده، قرآن کو یمک افراد، جائز اوامش ماللر البتة هر بر انسان یهون ده جائز اوور.

بزم شو بیانمزم کوره، ابراهیم علیه السلام قصه سند
ذکر او نمیش او بش آیتک هیچ بری تأویلات هجوملر ینه
هدف اولمایور. لکن اهل کلام کتب کلامیه ده «نبیرک
معصومیتلری» مسئله سند او آیتلری «هذا ربی علی زعمکم»
کبی تقدیرات ایله تأویل انتیتلر.

بوزنگ کبی تاؤ بلات اهل کلام مذهبیون حمایه اینتمک
بابنده معقول کبی اولور ایسه ده، فران کریم ایش معجز بلا-
غیلرینی هدم اینمکلاری جهتیله اویله تاؤ بیللر هیچ بر صور تله
جائز دندر. مذاهب کلامیه ی صبا فلامق خیالیله التزام
اولنهش تا بلات ینم استدلامه ذره قدر ضرر ویره مز.

۱۵۶
اویله تاویللری قبول آیدرسه م، بن البته گناهی اولورم.
قرآن کریم دیمیش: «ولو لبهم اقاموا التوراة والانجیل
فِمَا انْزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنْ رِّبْعَهِمْ لَا يَكُونُوا مِنْ فَوْقَهُمْ وَمِنْ نَّعْتَ اَرْجُلَهُمْ .
مِّنْهُمْ اُمَّةٌ مَّقْتَصِدَهُ . وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاعَ مَا يَعْمَلُونَ» (المائدة-۶۶)
پعنی: «توزاتی انجیلی قرآنی - اوامرلرینی ادا آیدوب،
نصوص لرینی تأویل ایتمه مکله - اقامت ایتسه لر آیدی،
یوقاریین مارزاق معنویه بی، توبندن ارزاق حسنه بی
برکتلى صورتده آلورلار آیدی. انسانلردن - اوامرڭ
حدودنده نصوصڭ ظاهر ندە واقف اولوب مقتضى اولانلرى
واردر. لکن اکثرى حدودى تىعدى، نصوصى ده تأویل
لېذرلار. «مالا ترجمەسى شودر.

شو آیتىڭ ارشادىنە كورە، بن قرآن کریم تاڭىزىنەن
ھېچ بىرینى تأویل ایتمەمك طرفدارى يم. قرآن کریمی.
اقامىتىڭ اڭ مهم معناسى ده تأویل ایتمەمك در. قرآن کریمەت
اوامر يىنى ترک ایتىمك - قرآن کریمی اقامت ایتمەمك اولور
ایسە، نصوصلى يىنى ظاهرىنەن صرف ایتمەمك البته اقامت
ایتمەمك اولو.

قرآن کریمی تأویل - ایكمى نوع اولور. بىری اھل
كلام تأویلیدرکە، آپت کریمە او زینىڭ ظاهرى معناسىنەن
تماماً چىقار، ظاهرى معناسى احتمال دائىرسىنە فالماز.
ایكىچىسى: اھل تصوف تأویلیدرکە قرآن کریمک ظاهرى
معناسى ده مراد اولور، اشارەسىنەن مستفاد اولان معنى دە.

اراده قیلنور . شو تاویل تاویلر لک گوزلیدر . تاویل
تاویل ایله فرآن کویم ظاهرن دن صرف اولنماز . بلکه فرآن
کویم ظاهرن معنایسته حمل اولنور ، ظاهر لک ارشادیله
انسان اویزی ایکنچی برو معنایه مهندی اولور .

شدو فرقی بیان ایتمک ایچون بوزاده اهل تصوف لک
برو تاویلرینی شاهد صورتیله نقل ایده یم . اهل تصوف لک
بیوکلرندن بری او زیندک «کاشن زار» اسمی کتابتنه دیمش :

اگر مردی بیرون آی و نظر کن
هر آنچه پیشت آید زان گنر کن .

خانم آسا برو حق را طلب کن
شبی را روز و روزی را بشب کن
سیاه ماهه و خبور شید اکبر
بود حس و خیال و عقل افسور .

پگردان از همه ای راهرو روی
همیشه لا احباب آفلین گوی .

ترجمه سی :

اگر ایسه لک ، چیق ، نظر ایت ، او کشکه هر نه کلور
ایسه ، قناعت ایتمه ، دها ارزاق کیت .
ابراهیم کبی یور ، خدابی طلب ایت . توئی کون ،
کوتلوزی ده تون ایت .

یولوز ، آی ، بیوک فویاش - : حس ، خیال ، عقل دن

عبارت ندارد
ای الیب پوزلار لک همه سنن یوزگنی دوندر ! حقیقته

وصولکه فدر، توفیت آینمه، کیت « ظاهری شیلرے قناعت آیةزم حقیقتی آوارم» سوزینی هر وقت سویله.

الانعام سوره سنده ابراهیم عليه السلام قصه سنده مذکور آیتلری شویله تاویل - قرآنی ظاهرندن صرف دگلدر. بلکه ظاهری معناسی اراده قیلنمق شرطیله ایکنچی معنای اهتدای ایتمکدرو بولیله تاویل مطلوب دگل ایسده، منوع ده دگلدو.

ظاهری معناستدن صرف آیتمه مک شرطیله، قرآن کریمی تاویل البته جائزدر. زیرا اویله تاویللر عقلک دها زیاده فهمیله اهتداسیله اولور. قرآن کریمک ظاهری مراد دگلدر دیمه سه لر ایدی، بز اهل کلامک تاویلینی ده رد ایتمز ایدک، لغذک فصاحتیله نظمک بلا غتیله مستفاد تولان بی معنایی، مراد دگلدر دیمک بزم شانهز دگلدر. قرآنک بلا غتی - یوفیار تقدیرات ایله اصلاحاتمزردن آیت کریمی لری البته مستغنى ایتمش در. « آیت تام دگل ایدی؛ تقدیر ایتمدنه نام اولدی» دیمک، بنم گمانم جه، غایت بیوک ادب سزا پکدر.

« عقیده الہیه امر لک حقیقتی » دعواستنده بنی نجی دلیلم سوره البقره ده نجی آیت کریمہ در:

« ان النبیین آمنوا و النبیین هادوا و انہماری والماہیین من آمن بالله و الیوم الآخر و عمل صالحًا فلهم اجر به عن در بهم

وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ »

من حيث المعنى ترجمة سى:

«مؤمنلر، يهوديلر، نصارىلر، فرشتهاره يَا بولدو زلره عبادت ايدر صابيلر - دها عمومى بر عباره ايله تعبر اولنور ايسه - الله رب العالمين حضرتلرىنه همده جزاً كوشنه ايمان ايدوب، حيات حاضره ده ياخشى لشارى ادا ايدر همه انسانلر عاقبت سعادته نائل اولورلار. »

شو آيت كويىده نجاتك مدارى تعبيين اولنمىلر خيراتى اير ايدر، شروردن منع ايدر، الله وجودينه ايمان، ياخشى يامان هر بو عملك جراسى اولادق بر كونه ايمان. شو ايکى ايمازىڭ تائىير يىلە شروردن فساددن صافلا - زوب، انسان خيراتى صالحاتى اداده سعى ايدر ايسه، اشته او يىلە انسان حيات استقبالىدە سندە سعادت ايدىيە يە نائل اولور.

ايمان ده رسمييت يوقدر. رسمييت كسب ايتىش ايمانلر حيات انسانييده او قدر اهمىتى ده يوقدر. انسانى فساددن شوردن ظلمدىن منع ايدوب، خير اشلره سوق ايدن ايمان - اشته نظر شريعت ده معتبر ايمان شويىلە بىر ايمانلر. حيات انسانييده اهمىتى اثرى وار ايمان - نظر شريعت ده معتبردر. لكن حيات ده اهمىتى يوق ايمانلار نظر شريعت دده البت اهمىتى يوقدر.

شرييع شوييف ايمانى حيات ده ظاهر اولور اثر يىلە

اوزن آيدر (ایمان - خیالی ده مرتهم کلمات اسمیهون عبارت
دگل، بلکه عقل ده قلب ده رسوخ بولمشن بر نوردر که انسانی
چیانتنه خیرات یولنه هدایت آیدوب هلاک یوئندن خلاص
آيدر

بويله ايمان هنياده ملتلر لث برينه مخصوص دگلير
كونلر لث برنبيه انشاء الله شو سورى دها ز ياده مفید
تفصيلانه بسط آيدرز

حاتمه.

مرا مگوی که خاموش باش و دم در کش
که در چمن نتوان گفت مرغ را خاموش

فراران گنجها در سینه دارم
اگرچه مدعی بیند فقیرم.

واعظ ما بوی حق نشنید، بشنو این سخن
در حضورش نیز میگویم، نه غایبت میکنم.

محترم «شو ^{صحیفه لرنده} بنم قلمه، اهمیتی وارمی»
دوقمی، ^{آخر} ایکی مسئله طبله ریله برابر نشر قیلنه مش ایدی.
طبیعی او فدر بیکلو چه سطور آراسنده آشلاشیله امامش،
 نقطه لاره حسابی یوق او قدر سوزلر اثناسته مفهوم دگل
تکیه لر ^{البته} بولنه بیلور. بوگا کوره اوشه کروکلر، بعض
خریده سندونلرنده همان همیشه عایت غریب اعتراضلر،
بولسزلغی او زل ^{ینه} ده معلوم شکایتلر باز له مقده در.

«رحمت الهیه عمومیتی» - «عقیده الهیه ^{لر} ای حقیتی»
کبی مسئله لار لک شو کون ده محیطمه زمانیمزه کوره اهمیتلری
وارمی یوقمی جهتی بزم آراده شمدی متداز ^{غیه} بر شمشی
ایسد، او ز مسئله ^{لر} ای علمی دینی چهندن ^{اهنگلری}،
اهمیتلرینه دره ده ^{اشکالمری} البته هجع بر انسانه معلوم

الولا بیلور درجه‌ده و اضطرر. اویله مشکل مسئله‌لرگی بیان ایدز ایکن، شیوه یوق، فلمک‌ده غایت بیوک قصورلرمی، او قصورلار میبله دعوی ده، دلیللرینی بیان‌ده مفهوم دگل نقطه‌لار بالکن بر دگل غایت چوق اولا بیلور. بنم او قصورلام هر کس‌دن زیاده بکا معلومدر. او جهندن توجیه او لنهش اعتراضو بولنور ایسه، اعتراف ایدرم، گناهی بالکن بکا عائدد. اعتراض بولیله بکا تنبیه ایتمک مشقتلرینی تحمل ایدن غیرت ار باشه قلبآ تشکر ایدرمده، اقتدارم داعره‌سنده داخل بیا نلری دها سرد ایده‌رک بر قدر زیاده ایضاح و پرمیه سعی ایدزم. بونکله بنم قصورم تدارک فیض چغنه کوره، الک زیاده استفاده ایدن‌ده الته بن اوورم. او جهندن توجیه اولنه حق اعتراضو فی الحقيقة اعتراض اولمایوب، بن اویله. اعتراضو ارشاد صفتیله کامل بر منوئیتله قبول ایدرم. اگرده اعتراضو یاردیه‌لر بنم دعوا منک بطلانیه یاخود دلیللر مک ضعیف‌گنه دلالت ایدر اعتراضو دن اویور ایسه، اویله اعتراضو قبول ایتمک، حقیقت حنورنده تأدب افتراضیله، بکا هم شرعی هم طبیعی بر فرضه در. بن، ایمانم ایجاییله، درگاه حق‌ده قبله حقیقته همه افکارمی توجیه ایدر لکن، بسجدم ایدرم؛ آکلار ایسم هیچ بر حقیقتی انکار ایتمنم. ایکن اوج آدم تهمت ایدر ایسم، با او بیا بو مسئله بی میدانه آتف خصوص‌نده بین ده بر غرض

نفسانی یوقدر، و جدا ناٹ طهارتی نامنه شو سوومی قبول
ایتمهین انسان شاید خدا ناٹ عظمتی خرمته شو سوزمی.
قبول ایدر، همو کونه قدر بنم طرفمن مطبوعات عالمه
عرض او لندش دورت بش مسئله ده بر فائده عمومیه بیم
درمه مش انسان، انصاف ایدرسه، او مستله لری لا افلن
« لد واری صائمق، رواچی وار متاعی بازاره قویمیق »
فائده طبیعیه سنه بنا ایدرده، او مستله لرک هیچ بر نده بر
غرض نفسانی یوقلغنه تسلیم ایدر.

شو ایکی نوعدن اولان اعتراضله بنم نظرم شویله در.
لکن جز یکلارک بعضلر زده نشر او لندش اعتراضلرک اکثری شو
ایکی نوعدن او لاما یوب، بلکه مسئله بی هم ده اسلامیتی باخود
و ما دیلمی آنکه اسلاما مقدن کلممش اعتراضلردر. او یله اعتراضلر
بنم دعوامک بطلانه یا بنم دلیلر مک ضعیفلگنه دلالت اینمک
بدلند، عوراضلرک جهله، روح دیانتدن غفلتلر بینه دلالت ایدر.
اعتراضلرک بری بویله در:

« نجات عمویه بی دعوی ایتمک - آمنیستیه اعلان
ایتمکدر. اینکه بوندن صوای هر بر انسان همه جنایتلره
ارتکاب ایتسون، ضرری یوق دیمکدر ». ایکنچی سی:

« اگر نجات عموی اولادی ایسه، او یوقت اسلامیتک
خصوصیتکه اهمیت قالیاو ». بولله اعتراضلر بر هادی آدمکن چیقمشن اویسه ایدی،

بن استبعاد ایتمز ایدم. لکن او ملکیتی بر محرر ایش، ایکنچیتی اسلام هنرگذره خطبه او فور بن خطبیلی قلمزنی نشر اولندی. شو جهتن بن او ایکی اعتراضی بر قدر استغراط ایتمد. زیرا شو ایکی اعتراضی هر بروی عموماً روح دیانتون و علی الخصوص اسلامیتدن تمام‌اً غفلت انسانیه مبنیپس، «حیات انسانیه ده دیانتک اهمیتی یوق» فکر نهن تاشیدر، دین بر نسبه در که ذره قدر اهمیت عاجله سی یوق اعتقادن کلمش بر فکر باطلدر.

تأسف ایتمه مک ممکن دگلدر: بویله باطل بر فکر بزم بالکن بر محرر مزده بالکن بو خطبیمزده دگل بلکه بزم طلبه‌لرک امام‌لرک اکثری شوینه نکرده‌در. اسلامیت نامی ذکر اولنور ایکن - بزم اکثریت جنتی اما دیگر دین نام‌لری ذکر اولنور ایسه، جهنه‌ی خاطر لرینه آلو لازم اسلامیتک حقیقتنه جنت ایله، دیگر دین‌لرک بطلانه چمنم ایله اسندلان ایتهک - مغرور بستدن طوغه‌مش بر نادان‌لقدر.

«واعظ ما بوی حق نشنید، نشنو این سخن»

«در حضورش نیز میگویم، نه غیبت میکنم».

نجاتک نعمتی مسئله‌ستده هر بر جنایته ارتکاب جواز‌ینی کور انسان - حیات انسانیه ده دین‌لرک ایه‌انک اه‌یت‌دن هم د اسلامیتک او زینه گنه مخصوص فضائل‌دن تمام‌اً غافل بر آدم‌لر. او آدم بر قدر ملاحظه اینسته ایدی کور ایدی: هر بر جنایته ارتکاب حریتی نجاتک هم‌ویتنی

دگل، نجاتیک بالکن بـر مـهـب اـرـبـابـهـ انـحـصـارـنـهـدرـ. نـجـاتـ.
 بالـکـنـ بـکـاـ منـجـهـرـ اوـلاـچـقـ اـیـسـهـ، اوـ وـقـتـ بنـ بنـمـ اـعـتـقـادـمـ دـهـ.
 دـگـلـ اـنـسـاـزـنـهـ هـرـ بـرـینـهـ: «سـزـ اـیـنـدـیـ اـعـتـقـادـکـنـ مـذـهـبـکـنـوـ.
 سـبـبـیـلـهـ رـمـؤـبـدـ صـورـتـهـ مـعـدـبـ اوـلاـچـقـ سـزـ؛ خـیرـاـتـدـنـ سـزـهـ فـاعـلـهـ.
 يـوقـ، فـنـاـ اـشـلـوـكـ هـيـچـ بـرـنـدـنـ سـزـهـ ضـرـرـيـوقـ. بـرـاـفـکـنـ خـيرـاـقـ،
 هـيـلـکـنـ جـنـایـتـیـ!» دـيـهـ چـکـ اـولـورـ اـیـسـهـمـ، نـجـاتـیـکـ انـحـصـارـيـنـیـ.
 دـعـوـیـ اـیـدـنـ آـدـمـ بـنـمـ شـوـسـوـزـمـنـیـ هـيـچـ بـرـ صـورـتـلـهـ جـرـحـ اـیـدـهـ مـزـ.
 «هـمـهـ مـلـتـلـوـ نـجـاتـ بـولـاـچـقـ لـارـ اـیـسـهـ، اـسـلـامـیـتـ اـهـمـیـتـیـ.
 قـالـماـزـ» هـبـمـشـ مـعـتـرـضـدـنـ بـنـ سـؤـالـ اـیـدـرـمـ: عـجـبـاـ حـیـاتـ
 اـنـسـاـيـهـدـ اـسـلـامـیـتـ اـهـمـیـتـ نـقـدـیـهـسـیـ وـارـمـیدـرـ؟

الـبـتـهـ «يـوقـ» دـيـهـ چـکـ . والـاـ. اـعـتـراـضـ بـکـاـ وـارـدـ اـولـهـماـزـ.
 اـعـتـراـضـ اـسـاسـهـ خـلـافـ اوـلـارـقـ «اهـمـیـتـیـ وـارـ» دـيـسـهـ، بـنـ
 وـیـهـ بـیـلـوـرـمـ: «بـیـورـکـ، اوـزـکـرـهـ مـعـلـومـ اوـلـانـ اـهـمـیـتـلـرـیـنـیـ.
 سـیـانـ قـبـلـیـکـ، صـوـکـرـهـ بـنـ سـرـکـ اـعـتـراـضـکـرـهـ جـوـابـ وـیـرـوـرـمـ.»

شوـ آـیـکـ اـعـتـراـضـ مـنـاسـبـتـیـلـهـ بـرـ اـیـکـنـ سـوـزـ عـرـضـ
 اـیـدـهـ بـمـ:

عالـمـ اـنـسـاـيـتـیـکـ اـبـنـ اـسـتـدـنـ اـسـلـامـیـتـیـکـ ظـهـورـیـنـهـ قـدـرـ.
 «سـماـوـیـ» اوـلـهـقـ صـفـتـیـلـهـ کـامـشـ دـینـلـرـکـ هـرـ بـرـیـ اـنـسـاـزـ.
 قـلـبـنـدـهـ مـتـمـکـنـ اـیـمـانـیـکـ اـصـلـ بـرـ اـسـاسـ کـبـیـحـ اـعـتـیـارـ اـیـتـهـهـلـلـرـ.
 خـصـوـصـاـ اـنـزـمـ اـسـلـامـیـتـ - اـیـمـانـیـ اـنـسـاـزـیـکـ دـیـنـیـسـیـ اـیـچـوـنـیـ دـهـ.
 آـخـرـتـیـ اـنـجـوـنـ دـمـ اـلـکـ مـهـمـ بـرـ اـسـاسـ اـعـتـیـارـ اـیـدـوـبـ، اـیـمـانـیـ.

هو شیدن زیاده مدح اینه شد. اندیان سماویه علی العموم، دیانت اسلامیه علی الخصوص.

انساناً که ایمان نیچون او قدر فوق العاده بیوک اهمیت ویرمیش؟

انساناً که حیات حاضر و سیله حیات استقبالیه سنده اث بیوک اهمیتی حائز اولاً بیله چک ایماناً که حقیقتی نه در؟

مکتب مدرسہ لرمزده ایمان نامیل تلقین اولنور شیلر حیات انسانیه اث اصل اساس اولاً بیلور در جهده اهمیتی حائز میسر؟

بز بویله شیلری ملاحظه اینسه ک ایدی، بالکن اوزمزک غفلتیه گنه دلالت ایدر اعتراضلری نشر اینمه حسارت اینمز ایدک؛ نجات اث عمومیتی هر بر جنایته ارتکابی حربتی معنا سنده در دیمش اوئهار ایدک؛ اسلامیتک اهمیتی نره ده در آخilar ایدک. انساناً که حیات حاضر و سیله حیات استقبالیه سنده عقیده ارث اهمیتی نه در، نه جهند ندر کوستره بیلور ایسم، بنم اث بیوک مقصد حاصل ارلور.

بونگچون بن «رحمت الهیه عمومیتی» «انسانلر اث عقیده الهیه لرینه نظر» کبی مسئله لره عائد رساله لری نشر ایندم. باشلانمش بر دعوامی حد ثبوته ایصال اینچه به قدر، الله رب العالمین حضرتlar بذک عوینله، بن انشا الله حرکت ایدرم «والذین جاهدوا فینا لنھوینهم سبلنا. و ان الله لمع ال حسنهين» (سوره العنكبوت - ۶۹) .

حقی ۱۰ تین:

